

Pag. 2

Reintâlnire
cu domnul
professor Doca

Pag. 4-5

Plugușorul
2013

Pag. 8

Tremurăm
la propriu

Gazeta

Seria a XI-a

Nr. 12

decembrie 2012

Publicație lunară de informare a cetățenilor orașului Băilești • 8 pagini •

Se distribuie
GRATUIT

de BAILEȘTI

Moment de mare încărcătură emoțională

Ca în fiecare an, evenimentele majore cu caracter local sau național nu sunt trecute cu vederea de băileșteni. Astfel, la 94 de ani care s-au scurs de la Marea Unire a Transilvaniei cu țara, de la 1918, la 1 Decembrie 2012, autoritățile locale au

organizat o sensibilă manifestare care a marcat cu pregnanță momentul.

În prezența unui public numeros și divers, în ritmurile unei muzici adecvate momentului, și-a făcut apariția primarul orașului, însoțit de consilierii municipali, salariați ai Primăriei, un grup de veterani de război și reprezentantul ISU Dolj, dl. col. Petrică Stănășel, care s-au așezat în „dispozitiv”.

După intonarea Imnului de Stat de către militarii Secției de pompieri din Băilești, un sobor de preoți a susținut un Te Deum care a fost audiat cu pioșenie de întreaga asistență. O noutate în desfășurarea evenimentelor de acest gen a reprezentat-o momentul artistic susținut de militarii Secției de pompieri Băilești, care au interpretat câteva cântece patriotice pe versurile unor importanți poeți români (Vasile Alecsandri, Dimitrie Bolintineanu și Andrei Bărbănteanu) și cărora le mulțumim pe această cale pentru efortul depus în realizarea acestui moment, pregătit cu multă răbdare

și păricepere de dl. Petre Oanță, colaborator permanent al Casei de Cultură „Amza Pellea”.

Au urmat apoi alocuțiunile pe tema adecvată momentului, prin vocea dl. Alin Voicea, muzeograf la Muzeul Câmpia Bileștilor, care a făcut o succintă prezentare a evenimentelor ce au condus, de-a lungul timpului, la Marea Unire. De o emoție profundă a fost cuvântul d-lui Petrică Stănășel [i nu în ultimul rând al d-lui Ionel Mălin, comandantul secției de pompieri din Băilești, care spunea: „Alături de simbolurile naționale – Drapele, Imnul și Stema țării, mă simt onorat ca astăzi să mă aflu printre cei care li omagiază pe marii eroi ai țării, pe ostașii Armatei Române, pe veteranii de război, dar și pe tinerii care și-au sacrificat viața pentru întregirea granițelor țării”. Seria cuvânturilor a fost încheiată de către dl. Costel Pistrîu, primarul municipiului, al cărui mesaj „a mers la inima

asistenței”, acesta spunând printre altele: „Ziua Națională a României este ziua noastră, a tuturor românilor, să ne bucurăm împreună, să privim cu înțelepciune spre viitor și să demonstrăm că noi, băileșteni, suntem respectați aici, la noi

acasă. Urez tuturor băileștenilor ca data de 1 Decembrie 2012 să reprezinte speranța unui viitor mai bun, să înțepinați sărbătorile de iarnă cu bucurie și să aveți multă sănătate și putere de muncă!

La mulți ani, România!

La mulți ani, Băilești!”

„n acordurile solemne ale Imnului Eroilor a început depunerea coroanelor de flori: Primăria municipiului Băilești, Consiliul Local, veteranii de război, Poliția Municipală, Secția de Pompieri, Jandarmeria, Poliția Locală, [colile și liceele din ora].

Momentul s-a încheiat cu depunerea de coroane de flori de către reprezentanții partidelor politice.

Manifestarea s-a încheiat cu parada militară a Secției de Pompieri Băilești care au defilat cu cântecul „Drum bun!”, după care au prezentat onorul oficialităților prezente la manifestare.

Marcel BOȚA

Stimați concetățeni,

Cu ocazia sărbătorilor iernii 2012-2013, mă simt onorat să vă urez de nașterea Mântuitorului Hristos, a Sfântului arhidiacon Ștefan, a revelionului 2013, a Sfântului Vasile, a Bobotezei și a Sfântului Ion, cele mai sincere doriri de bine și de sănătate, prosperitate și bucurii!

Fie ca Noul An să-l petrecem împreună cu succese satisfăcătoare și împliniri!

La mulți și fericiți ani!

Primar,
Costel PISTRÎU

Folosind prilejul oferit de Sărbătorile de iarnă, urăm cititorilor Gazetei și tuturor băileștenilor sănătate, fericire, pace în suflete și liniște în familie!

Anul 2013 să vă aducă o viață de bucurii și împliniri, senină și lipsită de griji!

LA MULȚI ANI!

Redacția

Reîntâlnire cu domnul profesor Doca

Vineri, 7 decembrie, Biblioteca Municipală a organizat o reîntâlnire cu d-l prof.univ.dr. Gheorghe Doca, lingvist, autor, printre altele, al unui studiu de referință despre opera lui Eminescu, dintr-o perspectivă dialogică, despre care cititorii din Băilești au avut privilegiul să afle chiar de la d-l Doca ceea ce se cuvenea, după care au mai fost onorați de Domnia Sa pe teme de limbă și literatură.

De data aceasta, d-l profesor a vrut o dezbatere pe o temă de sociologie spirituală, prin care a reușit să evidențieze rolul lecturii și al bibliotecii în formarea intelectuală a generațiilor.

Titlul dezbaterii a fost sugestiv formulat: Spune-mi ce citești, ca să-ți spun cine ești, numai că s-a desfășurat într-o încăpere rece, în

prezența unui auditoriu de strânsură, alcătuit din pensionari și o clasă a XI-a de ... veterinară, de la Liceul Tehnologic „Ștefan Anghel”, însoțiți de d-na prof. Angela Staiacu (de la Liceul „Mihai Viteazul” n-a participat nimeni – nici elevi, nici profesori, deși

au clase de Filologie; probabil s-a apreciat că nu-i ajută cu nimic întâlnirea cu un lingvist și eminentolog recunoscut; la fel de la școlile gimnaziale).

Atmosfera s-a destins repede prin apropierea d-lui profesor de

auditori și prin căldura expunerii făcute, dinamizată de interferarea acesteia cu un dialog condus cu prestanță și autoritate de foarte aproape de d-l Doca, fără ostentație, demn de un cetățean de onoare al Băileștilui.

D-Sa a răspuns întrebărilor și a elucidat, într-un limbaj colorat și deosebit de atrăgător, probleme legate de aspecte ale limbii-standard, familiar, popular etc, ridicate de profesorii Aura Ionescu, Gh. Gheorghisan, Dragoș Coșereanu, Al. Bădele și Ștefan Măndoiu.

A fost o reuniune reușită; păcat de prezența scăzută, doar doi profesori filologi activi, 6 profesori pensionari, la care s-au adăugat 4 alți pensionari, cu alte pregătiri decât filologia, precum și clasa de viitori veterinari, grup

vizibil marcat de ceea ce au auzit de la d-l prof. Doca, succesul datorându-se autorității științifice care este D-Sa și căldurii sufletești cu care și-a apropiat asistența.

Mulțumim, d-le profesor, și alți dată și cu participarea oficialităților locale, fiindcă de o exprimare corectă are nevoie oricine, mai ales că frecvent, la radio și la televiziuni, în presa scrisă auzim mostre monumentale pe care le-ar invidia și personaje ale lui Caragiale.

Domnul profesor și-a făcut din plin datoria și și-o va face și în continuare față de Băilești, noi, mai puțin, după ... “posibilități”.

Noul an 2013 – cu doriri de bine și de sănătate Domniei Sale și doamnei Domniei Sale !!!

Valentin TURCU

Deși prin naștere sunt bucureștean, nu pot să-mi neg rădăcinile ce mă leagă de Băilești. Pe strada Oituz, la numărul 17, am crescut petrecându-mi copilăria, adolescența și o parte a tinereții sub privirile blajine ale bunicii mele, Moș ‘Mitră și Da’ Onțica, cum le spuneau mai toți, cu unchiul și mătușa mea, Marin și Mariana Licurici, din neamul lui ‘ai lui’ Lungu, care m-au crescut și educat ca pe copilul lor, ei neavând unul.

Nu pot uita câmpurile Băileștilui, cu bostanele cândva la „Măgură”, în drumul Craiovei și vetrele cu vii și liziere de salcâmi, dar nici țărâna de pe străzi, groasă vara de câteva degete și clisoasă toamna, când ploua, nici Balta Cilieniului, unde mergeam să prindem lipitori de leac sau la pescuit din când în când, precum nici râul leneș al Balasanului, neamenajat la vremea aceea, de unde adunam linte pentru rațele din curte. Două figuri pitorești ale acelor timpuri au fost Gică Șuiu și Ion Băgău. Primul, un biet alienat inofensiv și respectuos, umbla strigând pe străzi „La paie, la paie, fata, fata”, iar mamele își speriau copiii neastâmpărați că îi vor da lui Gică, să îi ia cu el. Celălalt, detestat fătîș și admirat în taină, hingher de meserie, era spaima câinilor din oraș; când apărea pe o stradă, toți câinii, ca la un semnal, dispăreau îngroziți, în ungherele cele mai întunecate ale curților.

Un alt personaj, de care îmi amintesc cu plăcere, este și Moș Făcică Licurici, care făcând armata la cavalerie, a avut șansa și onoarea de a fi ordonanță a Regelui Mihai, cadet la Școala de ofițeri, aflat în practică la Regimentul lui Moș Făcică. Campania desfășurându-se pe vreme potrivnică, Maiestatea Sa l-a pofit să doarmă în cortul său, pe Moș Făcică, care toată viața s-a simțit onorat de acest gest și povestea cu mândrie acest episod din viața lui celor ce voiau să-l asculte.

A venit apoi momentul colectivizării, când nu înțelegeam de ce

a trebuit să plece din curte carul cel mare cu cei doi boi falnici ai bunicului, în obor rămânând doar căruța și o vacă. A urmat mai apoi electrificarea, când au pătruns în casă mai întâi difuzoarele cu postul principal „Radio Băilești” și mai apoi televizoarele cu lămpi. În atmosfera patriarhală a orașelului din inima câmpiei am trecut în liniște și pace peste frământările politice ale vremii, legate de invazia Cehoslovaciei, în 1968. Mult mai târziu, în epoca ce avea doar două ore de emisie, băileșteanul, inventiv, golise magazinele de me-naj de ligheane de aluminiu și furculițe și aproape că nu era curte care să nu aibă o astfel de „antena de bulgari”, cu care se vedeau meciuri, filme și duminica emisiunea „Vseaca nedelea” (“În fiecare duminică”), de la 14.00 la 21.00.

Savuroase momente copilărești erau vizitele cu mătușa mea în „Sârbi”, la părinții ei, Moș Costică și Baba Sârba, cum le spuneam eu și care erau de sorginte macedoneană, și nu bulgărească, cum s-ar crede după numele de Găbroveanu. Ce plăcinte și bucate cu specific machedonesc făcea Mama Ghița, fie iertată, căci nici astăzi nu le pot uita: „trafcaglafca” („Tavce-gravce”, un fel de mâncare de fasole gătită în tigaie), „burechi cu brânză și cu carne” („Burek”), precum și lutenița sau ciorba de raci. Nu pot uita, de asemenea, pâinea făcută în „Țăst” de Mama-mare și mămăliga tăiată cu ața, toate astea puse pe masa cea joasă și rotundă aflată la „Ogeac”, adică bucătăria unde se afla vatra casei.

Încet-încet, odată cu trecerea anilor, găseam, cu fiecare vacanță, orașul înnoit. La început, străzile pietruite, apoi canalizarea, apa potabilă în curți, urmate mai apoi de valul industrializării. Astfel că în locul orașelului liniștit și prăfuit, aflat metaforic vorbind „La porțile Levantului”, s-a născut o mică citadelă a industriei. Au apărut pri-

mele combinate de vaci, de porci, de industrializare a laptelui, apoi Întreprinderea Mecanică, „Celulele”, „Tumătoria” – la timpul său a doua fabrică din Europa ca dotare și performanțe tehnice în domeniu. Odată cu ele a fost înghițită și multă forță de muncă din rândul localnicilor și din împrejurimi, până atunci, mare majoritate agricultori, crescători de animale sau navetiști la Craiova.

Pe măsură ce creșteam, ca adolescent, student și chiar tânăr inginer, mă încăpățanam ca în vacanțe sau concedii să caut, să devorez chiar, cu un nesăț de-a dreptul fabulos, delicii amintirilor mele din copilărie prin poveștile spuse de cei vârstnici, pe care le știam aproape pe de rost, cu neuitatele sărbătoriri ale lui 1 Mai și 23 August din pădure, de la „Turțan” sau din parcul orașului, unde era mobilizată toată falanga grataragiilor cooperativei, cu bere, mici, fripturi, sucuri și dulciuri, precum și lăutari, unde toată lumea petrecea cu frenezie și încântare. Unde e astăzi Ion Alvițaru’ de pe Strada Mare colț cu Oituz, care toată vara avea în fața prăvăliei un cărucior cu înghețată multicoloră, alviță și halva turcească, pe care numai pe Insula Ada-Kaleh o mai găseai? Dar brutăria de lângă fosta clădire a Miliției, unde se făceau la comandă niște plăcinte cu carne sau cu brânză și stafide, colaci, covrigi și turte cum numai cei de acolo știau a le face?

Oare câți din generația mea își

mai aduc aminte de plimbările de la „Șușă”, sau Strada Mare, până la „Monument” și înapoi, la răscrucea cu Strada Carpați, cu tranzistoarele pe mână, căci nu erau casetofonele pe atunci sau iPod-urile moderne.

Au dispărut astăzi grupurile de microbiști ai „Universității” Craiova, care comentau cu ardoare și patos meciurile „Științei”, făcând radiografia etapei, în colț, la Restaurantul „Dunărea” sau vis-avis, la grădina de vară. Și tot așa mă întreb câți își mai aduc aminte de Nea Trache „Țiganu” – bulibașa costorariilor din oraș, om onest și respectat în etnia țigănească, căci pe timpul său, cât le-a fost bulibașă și staroste, nu s-au auzit lucruri rele despre costorari, pe care îi ținea în frâu cu vorba și cu fapta, să nu carecumva să se dedea la furtișaguri și fărâdelegi. O figură hazlie și pitorească era și țiganul Nicolae, un om sărac dar curat la suflet, cu o sumedenie de copii, pe care îi botezase după jucătorii Craiovei: Oblemeco, Cămătaru, Geolgău etc. Sărac fiind, dar nedorind să-l știe vecinii nevoiaș, deși mâncau mâncare de dragavei aproape în fiecare zi, punea Nicolae pe grătar bucăți de seu de oaie, de mirosea a pastramă la cinci case, încât credeau megieșii că sfârâie fripturile în curtea lui mai ceva ca la cărciumă.

Mergând pe firul amintirilor, aș mai pomeni și câteva nume din epoca să-i zicem mai recentă a Băileștilui, oameni de suflet și cu iubire de oraș, cărora poate viața le-a oferit șansa afirmării pe alte meleaguri, dar s-au încăpățanat să rămână și să-și slujească urbea natală. Aș aminti pe Bebe Firănescu, eminent profesor, mare sufletist și unul din fondatorii inițiativei Festivalului Umorului, bun prieten cu actorul Dumitru Furdui, a cărui matricolă o purta cu sfințenie în portofel. De asemenea, doctorul Mihai Amzulescu, profesionist desăvârșit, de-

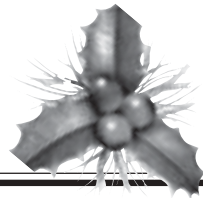
votat medicinei până la sacrificiu, Petre Sălceanu – farmacist, frații Mitroi – Dragoș și Paul, intelectuali de marcă, Venus Conoioiu – sufletul Cooperăției și, nu în ultimul rând Părintele sau „Popa” Stroe, om al bisericii, apropiat duhovnic, dar și sfătuitor la necaz al omului simplu și sărac.

Un loc aparte în această înșurire a amintirilor îl acord domnului Radu Andronache, artist eminent al fotografiei. Nu l-aș fi amintit pentru profesia sa, deși este format la „școala cinematografică” a lui Sergiu Nicolaescu, dar acest om, fără să-și dea poate seama, a fost martorul multor evenimente din viața băileștenilor, dar și a orașului însuși, imortalizând în clișeele sale obiective, personaje, figuri ce astăzi nu mai sunt și care, ca într-o adevărată cinematecă, ne-ar putea vorbi despre ce și cum a fost odată și așa fi tare curios dacă aceste „fișe” de celuloid se află în arhiva personală a artistului.

Ei bine, acești oameni, și lista ar putea continua, prin tot ce ceea au făcut, mai fac și poate vor mai face de acum încolo, nu și-au negat obârșiile, indiferent pe unde viața i-a purtat. Ei s-au mândrit întotdeauna cu originea lor arhaică, cu precădere în plan spiritual, au știut să respingă opulența și eleganța materială a marilor tentații și au rămas credincioși matricei lor sacre de olteni adevărați, atașați și devotați Băileștilui.

În încheiere, mă adresez celor ce astăzi sunt, ca să zic așa, „cineva” în oraș, sau mai pe șleau oameni „cu resurse”, să încerce prin ceea ce fac să nu privească numai interesul lor, ci să caute să înlăture indiferența sau poate teama de nou a locuitorilor. Va fi greu, căci este știut că olteanul este din fire conservator, ancorat în obiceiuri și tradiții, este legat de ceea ce e vechi, dar și pricinos și cusurgiu, fără a avea curajul să accepte o schimbare, care uneori poate fi dureroasă, dar în același timp aducătoare de speranță.

Dr. ing. Mihai LICURICI

30 decembrie 1947 Abdicarea regelui Mihai

În noiembrie 1947, Mihai a călătorit la Londra la nunta viitoarei regine Elisabeta a II-a, ocazie cu care a cunoscut-o pe prințesa Ana de Bourbon-Parma, care urma să-i devină soție. Regele Mihai „nu a vrut să se întoarcă, dar personalități americane și britanice prezente la nunta regală l-au încurajat să o facă”, conform unor „cercuri regaliste românești” citate de *Washington Post*. Mihai a revenit acasă „la sfatul expres al lui Winston Churchill”, care „se spune că l-ar fi sfătuit pe Mihai că «mai presus de orice, un rege trebuie să fie curajos»”. Potrivit propriei sale relatări, regele Mihai nu a avut astfel de intenții de a nu reveni acasă.

După întoarcerea sa în România, Mihai a fost silit să abdice la 30 decembrie 1947. Comuniștii au anunțat abolirea monarhiei și instaurarea unei republici populare și au transmis la radio înregistrarea proclamației regelui despre propria sa abdicare. În ședința extraordinară din 30 decembrie 1947 a cabinetului, Petru Groza a declarat următoarele: *Doamnă și domnilor miniștri, vreau să vă comunic că actul acesta s-a făcut prin buna învoială. Regele a constatat – așa cum este scris aici – că instituția monarhiei era o piedică serioasă în calea dezvoltării popoului nostru. Istoria va înregistra o lichidare prietenească a monarhiei, fără zguduiri – cum poate inamicii noștri ar fi dorit. Ca să utilizez o expresie a reginei-mame, poporul a făcut azi un divorț și decent, și elegant de monarhie. Prin urmare, și actul acesta este la fel cu celelalte acte din istoria guvernării noastre. Vreau să se știe pretutindeni – și aceasta este foarte important – că lucrul acesta s-a făcut cu cuminenție, la timpul său. Noi mergem înainte pe drumul nostru, cu minimum de zguduiri la maximum de foloase.* Vom îngriji ca fostul rege să plece liniștit, așa cum se cuvine, pentru ca nimeni să nu poată avea un cuvânt de reproș pentru acela care, înțelegând glasul vremurilor, s-a retras”. La 3 ianuarie 1948, Mihai a fost silit să părăsească țara, urmat la peste o săptămână, de principesa Elisabeta de România și Ileana de Habsburg, care, potrivit ziarului *The New York Times*, au colaborat atât de strâns cu rușii, încât au devenit cunoscute drept «mătușile roșii» ale Regelui.

Există câteva relatări asupra motivelor abdicării lui Mihai. Potrivit acestuia, prim-ministrul comunist Petru Groza l-ar fi amenințat cu un pistol și cu șantajul că urma să execute 1.000 de deținuți studenți dacă nu abdică. Într-un interviu din 2007 pentru *New York Times*, Mihai rememorează evenimentele: *A fost șantaj. Mi-au spus „Dacă nu semnezi imediat, suntem obligați –*

de ce obligați, nu știu – să ucidem peste 1.000 de studenți pe care-i aveau în pușcărie. Potrivit revistei *Time*, guvernul comunist ar fi amenințat cu arestări ulterioare a mii de oameni, nu cu unele anterioare, și că apoi va scufunda țara în sânge, dacă Mihai nu abdică. Pe de altă parte, potrivit unor articole din *Jurnalul Național*, din care unul citează arhivele Securității române, abdicarea regelui Mihai ar fi fost rodul negocierilor sale cu guvernul comunist, nu al vreunui șantaj, negocieri în urma cărora i s-a permis să plece din țară însoțit de bunurile solicitate și de o parte din suita regală. Potrivit cărții *Special Tasks: The Memoirs of an Unwanted Witness A Soviet Spymaster*, autobiografice a fostului șef al serviciului de spionaj sovietic NKVD, generalul maior Pavel Sudoplatov, ministrul adjunct de externe sovietic Andrei Vâșinski ar fi purtat personal negocieri cu regele Mihai în vederea abdicării, garantându-i o parte dintr-o pensie ce urma să-i fie plătită lui Mihai în Mexic. Referitor la episodul controversat al amenințării cu pistolul de către prim-ministrul de atunci, Petru Groza, regina-mamă Elena ar fi declarat, conform arhivei fiicei lui Petru Groza, că acesta s-ar fi comportat cu familia regală „mai bine ca un părinte”, iar că la 30 decembrie 1947, ziua abdicării, „poporul a făcut un divorț – și decent și elegant – de monarhie”.

Potrivit liderului comunist albanez Enver Hodja, care rememorează conversațiile avute cu liderii comuniști români privind abdicarea regelui, Mihai ar fi fost amenințat de către liderul PCR Gheorghe Gheorghiu-Dej cu un pistol și nu de Petru Groza, pentru a determina abdicarea. Regele ar fi fost apoi lăsat să plece din țară însoțit de câteva persoane din anturaj și, după cum confirmă liderul sovietic Nikita

Hrușciiov, rememorând confesiunile făcute de Dej, cu orice bunuri dorite, inclusiv cu rubine și aur. Hodja nu menționează în cartea sa vreun șantaj comunist cu vreo execuție, dar afirmă că liderii comuniști români l-ar fi amenințat pe Mihai cu trupele lor armate loiale, care încercuiseră palatul regal și trupele acestuia, loiale lui Mihai.

Potrivit unei relatări din revista *Time*, la începutul lui 1948 ar fi existat negocieri între Regele Mihai și guvernul comunist privind recuperarea unei părți din averea lăsată în România, ceea ce ar fi întârziat denunțarea abdicării drept ilegală.

Există rapoarte conform cărora autoritățile comuniste române, obediente față de Stalin, i-au permis regelui Mihai să scoată din

România 42 de tablouri valoroase din proprietatea Coroanei României în noiembrie 1947, „pentru a pleca mai repede din țară”. Unele dintre aceste tablouri au fost, se pare, vândute prin intermediul faimosului negustor de artă Daniel Wildenstein. Unul dintre tablourile aparținând Coroanei României, despre care se presupune că ar fi fost scoase din țară de rege în noiembrie 1947, a revenit în patrimoniul național în 2004 ca donație făcută de John Kreuger, fostul soț al fiicei regelui Mihai, Prințesa Irina. În 2005, prim-ministrul Călin Popescu Tăriceanu a declarat că acuzațiile aduse regelui Mihai de a fi scos din țară tablouri ale Coroanei sunt „mai mult decât îndoielnice” și că guvernul român nu are nicio dovadă a unor astfel de acțiuni ale regelui Mihai, susținând că, pentru perioada anterioară anului 1949, guvernul nu are o evidență a lucrărilor de artă preluate din fostele reședințe regale. Potrivit unor istorici, există, totuși, atari evidențe oficiale, începând cu aprilie 1948, una fiind chiar publicată în *Monitorul oficial* din iunie 1948.

Potrivit biografiei autorizate *Michael of Romania: The King and the Country* (2005), semnată de Ivor Porter, un prieten al familiei regale, care citează din jurnalul intim al reginei-mamă Elena, familia regală a scos din țară tablouri cu ocazia vizitei acesteia din noiembrie 1947 la Londra, pri-

lejuită de căsătoria viitoarei regine Elisabeta a II-a. Potrivit aceluiași jurnal, două dintre aceste tablouri, semnate de El Greco, au fost vândute în 1976. Totuși, mulți alți editorialiști neagă acest cadou comunist făcut regelui și consideră aceste acuzații drept propagandă comunistă anti-monarhistă.

Potrivit unor documente de arhivă, recent declassificate, ale ministerului britanic de externe, Foreign Office, când regele Mihai a părăsit România, valorile sale financiare se ridicau la

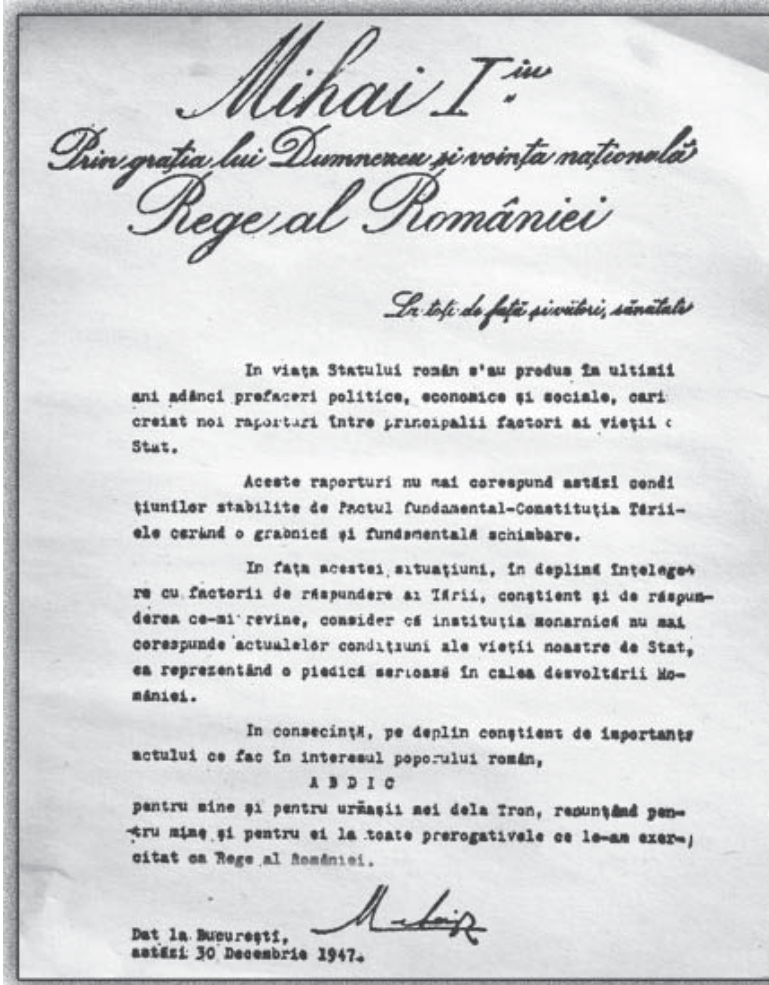
500.000 franci elvețieni. Acestea ar fi fost, se pare, primite de la guvernul comunist, conform transcrierilor sovietice recent declassificate ale convorbirilor oficiale dintre Stalin și prim-ministrul român Petru Groza. Regele Mihai a negat în repetate rânduri în trecut că guvernul comunist i-ar fi permis să ia cu sine în exil vreo valoare financiară sau bunuri de valoare în afară de patru automobile personale, încărcate în două vagoane de tren. În timpul vizitei ulterioare la New York din martie 1948, Mihai și-a permis să meargă la cumpărături pe Fifth Avenue, artera comercială cea mai scumpă din lume. De asemenea, lui Mihai i-a plăcut atât de mult avionul în care a survolat Statuia Libertății, încât s-a gândit că l-ar putea cumpăra.

În ianuarie 1948, Mihai a început să se autointituleze *prinț de Hohenzollern*, folosind pentru prima dată în loc de rege un titlu retras familiei regale române de casa de Hohenzollern din Germania în timpul primului război mondial, recunoscând prin aceasta că la acea dată nu mai era regele României. Totuși, în cele din urmă, în martie 1948, Mihai își denunța abdicarea ca fiind smulsă cu forța și ilegală. Revista americană „Time” susține că lui Mihai i-au trebuit peste două luni pentru a denunța abdicarea, deoarece negociașe cu comuniștii recuperarea unor proprietăți din România, în ciuda unui articol anterior cum că Bucureștii i-ar fi permis să scoată din țară numai 3.000 de dolari americani, patru automobile și o decorație cu diamante și rubine, acordată de către Stalin. De atunci, Mihai se semnează ca „Regele Mihai de România”.

Unii monarhiști români, pentru care Mihai e rege doar de drept divin, nu și constituțional, deoarece nu a jurat pe constituție și nu a fost investit în funcție de parlament în a doua domnie, consideră abdicarea lui din 1947 drept nulă, argumentând că aceasta a fost un act pur constituțional, nu religios, care nu îl poate decădea dintr-o poziție în care a fost pus de Dumnezeu. Aceiași monarhiști susțin că, în calitate de rege absolut, neconstituțional, de drept divin, Mihai reprezintă singur și pe deplin statul român și că, în consecință, el poate dispune după cum dorește de proprietățile statului, inclusiv de tablourile Coroanei, care-i aparțin și de al căror „furt” a fost acuzat.

Cu toate că s-au lansat diverse ipoteze conform cărora regele Mihai ar fi plecat cu averi mari din țară, relatările despre viața sa din exil dovedesc faptul că acesta a trebuit să-și câștige existența prin propria-i muncă și nu a dus nicidecum un trai luxos pe baza vreunei averi cu care ar fi părăsit România.

Prof. Cristian ȚIBREANU
Liceul Tehnologic „Ștefan Anghel”

PLUGUSORUL 2013

Aho, aho, concetățeni,
Multprețuiți băileșteni,
Și cei mai isteți olteni,
Prietenii și cunoscuți,
Și cititori neștiuți,
Becherești și Gabroveni,
Colănești, Bădești, Vădeni,
Din oraș, din orice loc,
Din case și de la bloc,
Unde sunteți, vă opriți,
Cinci minute, să citiți,
"Gazeta", ca și-alte dați,
Ca să aflați noutăți,
Să fiți bine informați,
Cunoștința să luați,
De proiecte-n derulare
Și despre administrare,
De ce face Primăria,
Fiscul și Jandarmeria,
Pompieri, Poliție,
Școală și Justiție,
Manifestări culturale,
Acțiuni omagiale,
De frumoase-ansiverări
Și alte realizări...

Aho, aho, locuitori,
Și de Băilești iubitori,
De la Gară, la Turțan,
Din Piață, la Bălasan,
Lăsați cinci minute zorul
Și citiți-mi "Plugusorul",
Căci ne pleacă "Doisprezece"
Și vine-n loc "Treisprezece"...
Binele să vă adune,
Că nu este, cum se spune,
Să nu fie nimeni trist,
Că nu e ghinionist
Și, după Revelion,
Ne rugăm la Sfântu-Ion,
Să n-ducă ghinion.

Multe s-au realizat
În anul care-a plecat;
Aproape toate-n principiu,
Cu succes în municipiu:
S-au efectuat lucrări
La apă și asfaltări,
În Parc s-au finalizat
Și ca nicipând luminat,
La biserici încălzire,
Ordine în cimitire,
Pentru școli igienizări,
Lucrări de restaurări
Și înc-o realizare –
A scăpat de desființare
Spitalul Municipal
Și este un fapt real
Că-a fost reamenajat
Și mult mai bine dotat,
Însă și ca încadrare,
Precum cadre sanitare,
Cu medici și farmaciști,
Primari și specialiști...

Aho, Aho, Băileșteni
Și iubiți concetățeni,
Anul vechi ne părăsește
Și cel nou iată-l, sosește;
După ce am evocat
Și am evidențiat
Toate împlinirile
Și realizările,
Să începem urările:
Și să urez, așadar,
Mai întâi, pentru primar,
Vârful oficialității
Și cap al comunității,
Apoi aducem în dar
Urări la viceprimar
Și stimați consilieri
Ca în noul an, prosperi,
Să fie cu toți voioși,
Respectați și sănătoși.
Consiliul municipal
Să fie fără egal,
În grabă să hotărască
Javrele să le stârpească,
Ce-n centru-ar mușca oricând,

Chiar pe cine n-ai de gând –
Tineret, babe sau moși
Sau copii de ani frumoși
Și pe mulți să-mbolnăvească
De-o maladie...câinească...
Urez angajaților
Și funcționarilor
Un trai demn, zile senine,
Mult succes și numai bine.
Întregului personal,
Ce lucrează la Spital,
Potrivite tratamente,
Remunerații decente,
Respectul comunității,
Pentru veghea sănătății!

Justiției, cu urări,
Îi vin azi de Sărbători –
Judecători, procurori,
Grefieri și arhivari,
Celorlalți funcționari,
Noul an, cu sănătate,
În muncă celeritate,
Numai cu decizii drepte,
Cumpănite și-nțelepte,
Toate fără recuzări,
Cu perfecte motivări.
CEC-ului și băncilor,
Le urez în toate spor,
Credite eficiente
Și plăți la date scadente.
Urez Casei de Cultură,
Fără multă tevatură,
Spectacole numeroase,
Cu-aplauze furtunoase,
Iar Bibliotecii, cărți,
Albume, C.D.-uri, hărți,
Activități deseori
Și tot mai mulți cititori.
Polițiștilor, cu stimă,
Infrafracțiune infimă,
Respectul comunității,
Pentru triumful dreptății...
Pompierilor, în fine,
Incendii cât mai puține
Și succese, peste fire,
În munca de prevenire...
Și jandarmilor, la fel,
Mereu prezenți la apel,
Să-asigure cu prestanță,
Ordine în siguranță !!!

Aho, aho, dragi băileșteni,
Multstimați concetățeni,
Neași, sau aduși de soartă,
Din balcon sau de la poartă,
Puțin lăsați treburile
Și primiți urările.
În anul nou, care vine,
Fie să trăiți mai bine,
Să dispară-n zări, ca fumul,
Lipsurile cu duiumul...
"La mulți ani", agricultori,
Ai țarinii muncitori,
Truditorii sezonieri,
De nevoie sau șomeri,
"La mulți ani", slujbași la Stat,
Sau angajați în privat,
Meseriași, negustori,
Liber-întreprinzători,
Fideli intelectuali,
Artiști amatori locali,
"La mulți ani", învățătoare,
Și "La mulți ani" profesoare,
Și "la mulți ani" profesori,
"La mulți ani" educatoare,
Laborante, secretare,
Fie-n anul care vine,
Să fiți toți plățiți mai bine,
Sindicatelor să lupte
Să nu mai fiți "coate rupte",
Să-aveți în Băilești respect
Mult recunoscut direct
Și nu categorisiți
Că "Școala scoate tâmpiți",
Că elevii se droghează
Și fetele se fardează
Și defilează pe stradă
Că la a modei paradă.

Elevilor, tuturor,
La învățătură spor,
Rezultate exemplare
La competiții școlare,
Mereu mai eficiente
Și cu premii consistente !!!
"La mulți ani" pensionari,
Anul nou cu pensii mari,
Eficient indexate
Și rețete compensate
Și să fiți apreciați
Și corect considerați,
Nu precum ați fost priviți,
Mult huliti și umiliți,
De politrucii neloiali
Ca "asistați sociali",
De parcă-n viața toată,
N-ați fi muncit niciodată
Vor să vă vadă plecați
Și mereu împuținați
Pe calea cea "naturală",
La scară națională,
Ca să nu mai primiți bani,
La anul și la mulți ani!

Aho, aho, dragi cititori,
În Băilești locuitori,
De Sfintele sărbători,
Primiți toți colindele
Și mie urările:
Chiar din ziua de ajun,
A preasfântului Crăciun
Și acum ca și-altădată,
Să-ncepeți cu...țuică fiartă
Și, cu ceștile tot pline,
Să-nchinați numai de bine,
Iar în ziua de Crăciun,
Până-a gusta vinul bun,
Dați pahare prin vecini,
Pline, la suflet senini,
La fel trecătorilor,
De pomană morților,
Împărțiți și de mâncare,
Cu un foc de lumânare,
Spre a celor duși cinstire
Și veșnică pomenire,
Apoi petreceți cu bine,
Cum la români se cuvine,
Cu nași, rude sau vecini,
Cu prietenii sau cu fini,
Cu muzică și cu jocuri,
Sau pe afară cu focuri,
Încingând cu toți grătare,
Că e mare sărbătoare...

Fiecăruia urez –
Normal, slăbănog, obez –
Tot în clinchet de pahare
Și cu fripturi la frigare,
Cu sarmale și cărnați,
Să nu prea exagerați
Și să ajungeți mahmuri,
Căraii și panciauri,
Să cădeți pe bățură,
De atâta băutură
Și să ceri, ca să fii treaz,
Zeamă de varză cu praz,
În castron mărunț tocat,
Cu ardei iute pisat...

Aho, aho, concetățeni,
Mult respectați băileșteni,
Vă urez de sănătate
Și de succese în toate,
În anul care-o să vină,
Satisfacție deplină,
În meseria aleasă
Și în familia, acasă,
Revelionul, cu bine,
Tot cu paharele pline,
Cu șampanie sau vin,
De zaibăr, alb, sau pelin,
În petrecere firească,
Toți deodată să vorbească
Să încingeți horele,
Să învărtiți sârbele,
Și pe ritmuri să dansați
Și bine să vă distrați,
Cu surprize și cu glume,
Cum e peste tot în lume,

Cu purcei și cu curcani,
"La anul și la mulți ani" !!!
Aho, aho, dragi băileșteni
Cei mai buni dintre olteni,
Încă mai sunt sărbători
Și timp pentru urători:
Către mulți aniversați
Și-n familia celebrați –
Vasile, Ioni și Ștefani –
Să trăiască-ntru mulți ani,
Cu toți cei la chef de față,
Să se bucure de viață,
De bine și de frumos,
Într-un an nou norocos !!!
Celorlalți sărbătoriți,
În calendar rânduiți,
La zile de sfinți și sfinte,
Cu respectuoase cuvinte,
Le urez viață lungă,
Senectutea să le-ajungă,
Pământul să le rodească
Și recoltele să crească -
Grâu destul să dea hectarul,
Și de porumb plin hambarul,
La fel floarea soarelui
Și sfecla zahărului,
Cartofii în tone multe
Pe plantații să rezulte
Și vagoane de legume,
Cu căutare în lume,
Piața să ne fie plină
Și camera arhiplină,
Prazul mare cât aracii
Morcovii cărați cu sacii,
Varză păstâmac, ardei,
Fasole de care vrei,
Gogonele, gogoșari,
Pepeni, lubenițe mari,
Ridichi, ceapă, usturoi,
Roșii, vinete de soi,
Murături și bulioane –
Zeci și sute de borcane,
Belșug la toamnă în vîi
Și butoaie pline mii,
La fel și în pruni și meri
Și-n toți pomii fructiferi,
Țuică - damigene pline,
De prune și tescovine...

La mulți și mulți ani cu bine,
Gospodari și gospodine,
Să-aveți bățutura plină,
De mii de pui de găină,
De curcă, gâscă și rață,
Pentru trai și pentru piață,
Să ajungă toate vîi
Pentru ouă - zeci de mii,
Să nu vină de pe-afară,
Iar vreo gripă aviară,
Să stropim cu apă chioră
Și să se-ncaseze-n țară,
Mii de euro subvenții
De impostori cu pretenții,
Sau chiar să umplă rapid
Pușculițe de partid
Vă mai urez totodată,
În noul an și-altădată,
Să-aveți, după cum s-ar spune,
Numai rezultate bune
Și chiar excepționale,
Și-n creșteri de animale –
Porci de rasă și purcei,
Oii cu câte doi-trei miei,
Și vite comute mari,
Mânji, iepe și armăsari,
Să-i admirăm cum nechează,
Și prin centru defilează,
În concurs la Bobotează...
Azi urez succese mari,
Pentru-ai noștri gospodari
Și medici veterinari,
Agenți, birjari și ciobani,
La anul și la mulți ani !

Aho, aho, concetățeni,
Venii de prin Boureni,
Afumați, Rast sau Negoii,
Covei, Catane, Cioroi,

Urzicuța sau Izvoare,
Giubega, Galicea Mare,
Bistreț, Perișor, Ghidici
Și-alte sate de pe-aici
Și în Băilești stabiliți,
Onorabili și cinstiți
Celor duși în depărtări,
Să muncească-n alte țări,
Prin Franța, Italia,
Grecia sau Spania,
Tocmai în America,
Asia sau Africa,
Le urez să-o ducă bine,
Pe-acolo prin țări străine,
Să le fie-acolo-afară,
Dor de Băilești și de Țară
Și să afle-ncet-încet,
Tot privind pe internet,
Că-n anul ce s-a-implinit
Sărăcia s-a mărit,
Mult mai mult ca-n alte state,
La oraș și la sate;
E de-nțeles, de la sine,
Că n-a fost "să trăim bine",
Cum ne-a urat neloial
Un slogan electoral...
Orice falsă analiză,
A dat vina doar pe criză
Și a tot mascat perfid
Clientela de partid –
Cheltuieli exagerate
Cu licitații trucate
Și bani publici sifonați,
Prin falsuri de potențați,
De funcționari-tampon,
Miliardari de carton,
Miniștri și demnitari,
Prefecți și parlamentari,
De așazișii baroni,
De falși bancheri și patroni
De lanțuri de magazine,
Benzinării și uzine,
Sau clanuri organizate
Care au vândut de toate,
Cu destule malversatii
Resursele-ale noastrei nații –
Energie, petrol, mine,
Pământ, păduri, ape line,
În statul nostru de...drepti
Către "Băieții deștepti",
Pe mai nimic s-au vândut
Mari averi, cât s-a putut –
Flota, avioanele,
La fier vechi fabricile,
Terenuri de vânătoare
Din Deltă, Insula Mare
A Brăilei, cuprul, gazul,
De ne-a lovit iar necazul,
Ce nicipând singur nu vine
Și-atunci cum să trăim bine ?
Cum să fim oameni deplinii,
Plecând slugi pe la străini ?!
Sau să nu părăsim casa
Așteptând "Doamna cu coasa"
Și privind cum pe tăcute
Alte multe sunt vândute
Prin falsuri financiare
Și inginerii bancare,
În afacerii oneroase,
Cu comisioane grase,
Destule suprastatale
Și antinaționale,
Sigur cu spălări de bani,
La anul și la mulți ani ?!
De trecut ce ne desparte ?
Că destui oameni cu carte
Și certe calificări,
Caută prin depărtări
Locuri unde să muncească,
Să poată să mai trăiască,
Căci, se zice, că, legal,
Nu suntem stat social;
Statul, fără limite,
Cere des...impozite,
Cu lefurile tăiate,
Și cu pensii mutilate,
Reduceri la alocații,
Ca și la îndemnizații,
Cu bugetele ciuntite,

Cu întreprinderi falite,
Cu mărituri de T.V.A.,
Și pe orice altceva,
Căre ne-a adus solemn
Pe mulți în "sapă de lemn".
Mai zbiară câte-un lătrău
Că putea fi și mai rău
Că-am fi avut doar rebuturi,
Dacă nu luam împrumuturi
De miliarde și mii
De la bunul ...F.M.I.
Conduș de contabili blânzi,
Specialiști în ... dobânzi
Umflăte la credite
Și scumpe la debite...
În anul care se duce
Și curând îi punem cruce,
Cei mai mulți au sărăcit,
Puțini s-au îmbogățit
Și, de-o fi așa mereu,
Iar ne bate Dumnezeu
Că toți prostiți ne-am lăsat
De politrucii de stat,
De demagogi mafioți
Și de patrimoniul hoți.
Mulți din orașe și sate
Caută-n zadar dreptate,
Că la noi democrația
O calcă birocrăția,
Că destui foști repetenți
Sunt pe post de decidenți,
Cu falsă școlarizare
Făcută în grabă mare,
Cu bacalaureat
Pe euro cumpărat
Și apoi o facultate
Pe bază de ... plata-n rate,
Cu zero experiență,
Dar pretinsă competență,
Cu penibile prestații,
Dar cu pile și relații
De familii sau partide –
Tot ce bunul simț desfide.
Îngeri în socialism
Au fost în parvenitism;
Azi bani cu nemiluita
Produc șantajul și mita;
Justiția e prea blândă,
Când e vorba de osândă
Și frecvent o candamnare
E dată cu ... suspendare,
Sau nu orice criminal
E pericol social,
Iar hoți, puși în libertate,
Fură-n legitimitate
Și în pas cu libertatea,
Creste criminalitatea,
Astfel că mii de dosare
Așteaptă o rezolvare,
Iar, la anul care vine
O să fie și mai bine
Ca și-n următorii ani,
La anul și la mulți ani !
E jenant, când, la putere,
Ajunge câte-o muieră,
O parvenită, sadea,
Din țată de mahala
Și, când i-e mai bine-n viață
Își dă arama pe față
Și, din ascuns handicap,
Își ia și poalele-n cap;
Se comportă ca acasă,
Devenită ministresă
Și aiurea, cum se spune,
De banii publici dispune,
În tot soiul de proiecte
De la-nceput incorecte,
La multe obiective
În final neproductive,
La prețuri mereu umflăte,
Sau cu falsuri decontate.
Cu corupția și blatul,
Și cu afaceri cu Statul
Pe destui i-au pricopsit
Și-n grabă-au agonisit
Sume, terenuri și vile
Și-alte averi imobile,
Însă și multe mobile –
Scumpe automobile
Aur și argintării,
Tablouri, tapiserii,
Ceasuri și bijuterii,

În vestimentație –
Multă ostentație –
În costumele de firmă
Snobi și snoabe se afirmă,
Pe când mulțimea săracă
La "second hand" se îmbracă
Tot cu vechituri purtate
Sau chiar de pomană date,
Dar au făcut generali,
Aproape câți ... caporali
Și chiar, fără regiment,
Colonei, concomitent,
Prin decizii, din birou,
Emise pe ... borderou,
Cu aplicare îndată,
Chiar de n-au făcut armată...
.....
Aho, aho, dragi băileșteni
Și stimați concetățeni,
Mai spun o realitate,
Urându-vă sănătate:
Că sus sunt marii corupți,
Iar jos cei în fund rupți;
Recunoscuți interlopi
Au corupt chiar episcopi,
Să se roage pentru hoți,
Traficanți și mafioți,
Să îi ierte de păcate
Pentru sumele vărsate...
Păi, îi iartă Cel de Sus
Și cu fiul său Iisus ?!
Cum Ei crimele să ierte ?!
Adică, șterg c-un burete ?!...
.....
Aho, aho, locuitori,
Ai "Gazetei..." cititori,
În anul care-a trecut
Alegeri am petrecut;
În Băilești au fost decente
Și fără ... "evenimente"
Au fost dintre candidați
Aleși ce-i ce-au fost votați,
În proporții concludente,
Exprimate în procente –
Primarul, clar detașat,
Cu încredere votat,
A determinat, real,
Consiliul Municipal,
Fără mari promisiuni
Zgomotoase și minciuni,
Fără multe perorații
Și puține contestații...
Ei, la Referendum, însă,
N-a mai fost treaba ca unșă,
Că Barroso și Rompuy,
La părele știm noi cui,
Care-acolo-a spus ce-a spus,
Ne-am trezit cu qourrum pus.
Niște cucoane, pe loc,
Au mai pus paie pe foc
Și, astfel, ne-au făcut rating
Doamna Vivyanne Redding
Și, ca ea, și Frau Angela
A spus "Adevărul" – acela
Cu "Lovitura de Stat"
De apele-au înghețat,
De-a rămas Nația toată,
Iarăși, cu buza umflată...
Prezidentul, fără frică,
Ca la Liga lui Mitică,
A câștigat, cum se vede,
Sigur ..., dar "la masa verde".
Adevăru-a fost, din start,
Și acum ... cu capul spart,
Dacă e egal opt zeci,
Cu o sută șapte zeci,
Cum a numărat o Miss
Ce apoi nu s-a dezis,
De peste tot se spunea
"Ca la noi, la nimenea..."
.....
Aho, aho, concetățeni,
Și stimați băileșteni,
Cu iarna la început,
Iar alegeri am avut,
Dar, până-atunci, candidații,
Trepăduși și argații,
Au purces la afișat,
Pixuri și brichete-au dat,
Pungi de plastic, calendare,
Și chibrituri, mi se pare...
Slogane electorale

Pe banere colosale... ,
Pe la televiziuni
S-au făcut emisiuni,
Evident că partizane,
Cu atacuri la persoane,
Desigur laudative,
Sau, invers, cu invective,
Cu potop de-njurături,
Drăcuiești, fluierături
Cu multe amenințări
Și chiar cu încăierări.
Candidații, prin cuvinte,
Se înfruntă ca-nainte,
Îndată ce se decid
În ședință de partid.
Se înjură U.S.L.-ul
Amarnic cu A.R.D.-ul.
Partidele componente,
În cuvântări contondente,
Își atribuie reale
Înșușiri de animale –
Boi, porci, buldogi, pisici
Și altele de pe-aici.
E-n floare demagogia,
Cu portavoci gălăgia
Celor care spun minciuni,
Lansează promisiuni.
P.D.L.-iștii s-au vopsit,
P.N.L.-iștii s-au unit
Cu Ponta și P.S.D.-ul
Contra tot ce au avut
De reșosat în trecut;
S-au lipit și cu P.C.-ul,
Dar și cu U.N.P.R.-ul.
Portocaliul curat,
Curând s-a decolorat;
Astă vară s-a albit,
Când din membri le-au fugit,
Mai pe față, mai pe blat
Și alte culori și-au luat
Pe unde-au avut acces,
Funcție de ...interes,
Pe motiv fals și laconic,
Dar, de fapt, cameleonic...
De curând, pentru alegeri,
S-au aranjat înțelegeri –
Promit tuturor ..."serviciuri"
Și se-asteaptă la ... "succesuri";
Cu fâlcoși și cu funeri,
Cu broscoi și branconeri.
Cel "de Băilești" s-a cărat,
Cică ..."marginalizat",
Zicând că "s-a lămurit",
Și pe loc s-a albăstrit,
Cu una de-a fost roșcată
Și-acum, altfel coafată,
Candidează încă-odată,
Însă se știe că e
Stăpână pe eleștee,
De unde-a-necat puhoiul
Plosca, Rastul și Negoii...
Speră printr-o ... dibuire
Pe la "redistribuire",
Sau prin orice altceva
Să se aleagă, cumva...
Sunt ambii-n partidul lui
D.D. și-al ... "Poporului"...
Cel ce-a vrut, cum toți o știm,
Să prăduiască OLTCHIM
Și-a ajuns la D.N.A.
Că n-a mers cu cacialma...
Aho, aho, dragi băileșteni
Și stimați concetățeni,
P.S.D.-ul ce-o să facă
Acum la alegeri, dacă
Are mai puțini patroni
Și-aproape deloc baroni,
Precum Tărăță, Mischie
Și-alții cine să-i mai știe ?
Cică s-au modernizat
Și europenizat –
Un partid adevărat,
Din temelii reformat,
Social și democrat...
La alegeri P.N.L.-ul
Vrea să-atingă apogeul;
De-aceea, în acest an,
S-a pricopsit cu-n ... cioban
Ce și-a cumpărat o stea,
Dar miroase-a ... telemea,
Unu care-n câțiva ani,
Ușor, s-a umplut de bani;

A lăsat bâta și clopul
Și face pe filantropul
Și dă bani la episcopi,
La biserici și la popi
Și să dea, de gând el are
La școli și la dispensare,
Însă, dacă la alegeri,
Nu e ajutat de ... îngeri,
Vorbele i le ia vântul
Și nu-și mai ține cuvântul...
Aho, aho, Concetățeni,
Și multstimați băileșteni,
Urez candidaților
Aleși, deputaților
Și, la fel, la senatori,
De sfințele sărbători
Ca, ajunși în Parlament,
Corect și eficient,
Legi bune să promoveze
Și conștient să voteze,
Nu ca unii care-au fost
Aleși fără nici un rost,
Care-au fost doar figuranți,
Mitocani și ignoranți,
Cu gândul la-ndemnizații,
Pe spinarea bieteii nații
Și la sume forfetare
La mașini și secretare
Clamând frecvent iluzorii
Că muncesc în ... "Teritoriu",
Sau, în colegii plecați,
Mimează că sunt ... stresați...
Să își câștige prestanță
Să acorde importanță
Multelor treburi stringente
Și problemelor curente,
Precum și în perspectivă
Și implicare activă
Și politică din țară,
În viața parlamentară;
Să n-adoarmă în ședințe,
Zilnic sau la conferințe,
Nici măcar să ațipească,
Sau presa să o citească,
Căci nu au ieșit din urne,
Pentru lefuri și diurne,
Ci Patria să slujească
Și Nația Românească,
Fără multe perorații,
Medalii și decorații;
Prea multe s-au împărțit
Și planul s-a depășit
Căci s-au dat pe veresie,
Înrudiri și cumetrie
Și pentru fidelitate,
Fără a fi cercetate
Meritele presupuse
Și-n evaluări puse.
.....
Domnule parlamentar,
Ce-ai ieșit din urne iar,
Sau proaspăt, imaculat,
La afaceri nespurcat,
Propune măsuri îndată,
Că moare Calea Ferată,
La Băilești frumoasa gară,
O emblemă centenară,
E-n paragină lăsată,
Aproape abandonată;
Trec rar, pocnind din tampoane,
Trenuri cu ...două vagoane
Și se-ngrășă-asfaltatorii
Că, nevoiți, călătorii,
Mai repede sau alene,
Recurg mulți la ..."ia-mă, nene"...
.....
Mulțimea a sărăcit,
Cu un trai nefericit,
Așteaptă, cu-nfrigare,
De la U.E. ajutoare;
Parcă-ar fi fost un taifun,
Că de Paști și de Crăciun,
Mulți, în chip de danie,
Mănâncă-mpărțanie,
Primită trist, dar discret,
Pe tavă sau la pachet
Și necondiționat
De la cei ce au de dat...
Domnule parlamentar,
Nu îi vizitați prea rar,
Și în anul viitor –
Deputat sau senator,
După ce le-ați luat votul,

Nu-i abandonăți cu toptul,
Și vă mai fac o urare:
Nu fiți lacomi la mâncare,
Țineți chiar regim real,
Motivat rațional,
Să nu luați în greutate
Kilograme însemnate,
Că puteți să vă umflați,
Ca boii-n porumb scăpați –
Biata comparație
N-are rea intenție –
Ci doar ca să fiți atenți,
Nicidecum indiferenți,
Să fiți și-n politică
Receptivi la critică,
Ca în colegii să fiți
Tot mereu bine primiți,
Mai bine să se trăiască,
Iar zâmbete să-nflorească,
Din existența precară,
Lipsurile să dispară,
Căci foamea stomacuri strânge
Și-duce vărsări de sânge,
Iarăși cu ieșiri în stradă
Și mulțimi pe baricadă,
Iar grenade fumigene
Și gaze lacrimogene,
Cu bătăi și arestări...
.....
Onorați parlamentari,
Miniștri și demnitari,
Vă mai fac încă-o urare,
Să-aveți după validare,
Și-nvestirea cu putere,
Multă înțelegere,
Blandețe și toleranță,
Fără pic de aroganță,
Să fiți stimați și iubiți
Și în final mulțumiți,
Că ați meritat simbria
Și v-ați făcut datoria,
Să fiți mereu prețuiți
Și-ntru mulți ani să trăiți
.....
Aho, aho, concetățeni,
Și mult stimați băileșteni,
Al dumneavoastră loial,
Când mă-apropii de final,
Permiteți încă-o urare,
De an nou în sărbătoare,
Către colaboratori
Și-ai "Gazetei..." cititori,
Pentru opt ani împliniți,
De când lunar o citiți
Și de când colaborați –
Medici, preoți, avocați,
Pensionari, profesori,
De lirică autori,
De multe articole,
De sfaturi agricole.
Acum, cu sinceritate,
Vă urez de sănătate,
Tot cu împliniri alese
Și cu recunoașteri dese !!!
În familii – bucurie,
Viața bună să Vă fie,
Să fiți mereu respectați,
Prețuiți și-apreciați,
Să aveți de toate-n casă,
Să vă fie masa masă,
Să rămâneți cum vă știu,
Veșnic cu spiritul viu...
Vă mai urez, tuturor,
În activitate spor,
Să duceți concomitent,
Tot un trai demn și decent,
Fără necazuri și rele
Și fără întâmplări grele,
Vă urez multe succese,
Și viață fără excese,
Să trăiți în veselie,
În cinste și omenie
Și numai zile senine
Și satisfacții depline,
Să vă placă ce-ați făcut
Și-n prezent și în trecut,
Ce veți face-n viitor,
Cu "La mulți ani", tuturor!!!
Ai lui Amza Pellea fani –
"La anul și la mulți ani"!!!
Valentin TURCU

E de bine această "premieră"?

În baza Dispoziției 2934/28.11.2012 a Primarului Municipiului Băilești, miercuri 28.11, s-au desfășurat lucrările ședinței ordinare a Consiliului Local pe luna lui Brumar, care a avut înscrise pe ordinea de zi 12 proiecte de hotărâre.

D-l M Barbu, secretarul unității administrativ-teritoriale, a anunțat că ședința este statutară, fiind prezenți 16 consilieri iar dl Fl. Goța este pe drum, venind de la Craiova, a supus spre aprobare procesul-verbal al ședinței anterioare, aprobat în unanimitate, și a transmis ștăfeta d-lui Irinel Mușuroi, președintele de ședință, iar acesta, conform uzanței, l-a invitat pe d-l primar Costel Pistrițu să prezinte ordinea de zi. Reluându-și atribuțiile, președintele de ședință a supus votului ordinea de zi, aceasta fiind aprobată în unanimitate.

Referitor la Proiectul de hotărâre privind rectificarea bugetului local, d-na Violeta Moțățeanu a informat că din motive obiective, din cauza neprimirii unor aprobări de la Direcția Generală a Finanțelor Publice Dolj, proiectul nu poate fi dezbătut.

Președintele de ședință a propus amânarea dezbaterii acestui proiect deosebit de important la o dată ulterioară, propunere aprobată în unanimitate.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre privind aprobarea unor sume pentru organizarea Pomului de Crăciun, se stipulează că, având în vedere apropierea sărbătorilor de iarnă cu prilejul cărora autoritatea locală organizează festivități pentru serbarea Pomului de Crăciun și oferă copiilor cadouri, executivul a propus cheltuirea sumei de 30 de lei/copil, fără să se depășească suma de 40 de mii de lei.

Proiectul de hotărâre a obținut sufragiile tuturor aleșilor urbei.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre referitor la aprobarea unor sume pentru colindători, se menționează că din aceleași motive, executivul a propus cheltuirea sumei de 30 de lei pentru fiecare colindător al unor grupuri de colindători, dar nu mai mult de 3 mii de lei.

Proiectul de hotărâre a fost aprobat în unanimitate.

Referitor la Proiectul de hotărâre privind aprobarea interdicției ieșirii în câmp a animalelor în anul 2013, se precizează că la nivelul Primăriei și al Poliției Municipale sunt înregistrate foarte multe plângeri ale proprietarilor de terenuri agricole cu privire la distrugerile aduse culturilor agricole, pașiștilor cultivate și lucrerierelor, precum și la tasarea arăturilor de toamnă prin pășunare abuzivă cu animale domestice. Având în vedere cele menționate, executivul a propus:

1. Interdicție ieșirii și staționării în câmp a animalelor domestice proprietate personală în perioadele **01 ianuarie-31 martie și 01 noiembrie-31 decembrie 2013**, pentru evitarea distrugerilor aduse culturilor agricole aflate în stadiu de înfrățire și repaus vegetativ;

2. Pășunatul animalelor în câmp

se va face în mod organizat în perioada **01 aprilie-31 octombrie 2013**, prin concesionarea suprafețelor de pașiști permanente atribuite crescătorilor de animale, în baza Legii 214/2011, care se aplică începând cu data de 01.01.2013, cu precizarea că, în cazul în care nu sunt respectate interdicțiile menționate, vor fi aplicate sancțiuni contravenționale prin amenzi cuprinse între **250 și 1500 lei**.

D-l Cr. Țiboreanu a întrebat ce metode se aplică pentru încasarea amenziilor, deoarece, dacă acestea nu sunt încasate, își pierd eficiența. D-l Irinel Mușuroi a precizat că în cazurile de neachitare a amenziilor, vinovații sunt trimiși în judecată și prin hotărâre a instanței pot fi obligați să presteze muncă în folosul comunității. D-l Ionel Mușuroi a fost de părere ca după două amenzi neachitate să se ia animalele la gloabă, intervenție în urma căreia d-l ing. Fl. Părvulescu a făcut mențiunea că pot fi luate la gloabă numai dacă este prins în fapt proprietarul animalelor, ci nu ciobanul care le păzea când a fost surprins pe culturi. D-l Ionel Mușuroi a propus să se ia măsuri ca să fie adus proprietarul la locul faptei. D-l D Manciu a precizat că ciobanul Ilcea are aplicate 5 amenzi, dar n-a plătit nimic, a întrebat cum poate fi explicată această situație și a propus "să ne mobilizăm și să mergem cu toții ca să-i prindem pe ciobani." În opinia d-lui Cl. Duinea, lucrătorii de la Poliția Locală n-au nicio vină, deoarece și-au făcut datoria, au aplicat amenziile, dar n-au nici obligația, și nici posibilitatea de a le încasa, aceasta neintrând în atribuțiile dumnealor.

Toți consilierii locali au fost de acord cu proiectul executivului.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă concesionarea de teren intravilan în str. Victoriei, 82, se stipulează că, dând curs cererii 26110/17.10.2012 prin care d-na Petrescu Delina, reprezentantă a SC Farmacia Darwin SRL, solicită concesionarea unei suprafețe de teren aflat în str. Victoriei 82 pentru amenajarea rampei de acces a persoanelor cu handicap, executivul a propus aprobarea suprafeței de 2,52 mp, situată în fața Punctului farmaceutic care funcționează în imobilul de la adresa menționată, conform planului de situație anexat.

D-l Cl. Duinea și-a exprimat părerea că normal era să se discute această solicitare în ședința de consiliu, să se aprobe și numai după aceea să fi fost construită rampa. Aceasta a fost întâi construită și după aceea se pune în discuție proiectul. Edilul-șef a menționat că nu există cadastru pentru teren și nu se poate scoate la licitație spre a se concesiona, pentru că așa prevede legea. Se pune problema corectitudinii, "nimeni neavând dreptul să eludeze legea, iar dacă i se aplică amendă, fiindcă a construit fără aprobare și fără autorizație, se supără pe primar." D-

l I Crețan a apreciat că este foarte corect ce spune d-l primar, dar, dacă deja rampa este făcută, ar trebui să se aprobe proiectul de hotărâre. D-l Ionel Mușuroi a opinat că o mare vină are d-l V Bonci care "vine numai cu expunere de motive, dar trebuie să prezinte și un raport cu avizul serviciului de specialitate, un studiu de oportunitate, CL dând un aviz de principiu." D-l primar a pedalat pe faptul că trebuia să existe o discuție între solicitant și reprezentantul serviciului de urbanism, "să existe transparență din partea celor care au interes și să vină să discute cu noi." Este vorba de o încălcare a legii, dar astfel de situații s-au mai întâmplat și nu s-au tras concluziile care se impun.

Reprezentantul punctului farmaceutic și-a exprimat părerea de rău că i-a supărat pe d-l primar și pe consilieri, motivând că a construit rampa pentru că era necesară. "Oricum, farmacia nu poate funcționa fără rampă." A recunoscut că nu s-a respectat legea, dar nu este singurul și a întrebat retoric: "Are cineva ceva cu mine?" În replică, edilul-șef a precizat că nu se aștepta ca tocmai dumnealui să nesocotească legea, că avea pretenții mai mari, fiindcă este o persoană deosebită și nu l-a amendat, pentru că l-a considerat un om de bună-credință. D-l A Dumitrașcu a precizat că din câte a înțeles nu se poate face concesiu, iar d-l primar a reiterat ideea că orice concesiu se face prin licitație și că era bine să vină și să întrebe cum trebuie să procedeze și ce fel de rampă să construiască. Reintervenind în discuție, d-l A Dumitrașcu a fost de părere că este necesar "să ieșim din impas", că se impune să facă o cerere de închiriere, să dea jos rampa și, după ce se aprobă închirierea să construiască alta. Edilul-șef a menționat că se simte oarecum vinovat pentru că a avut încredere în oameni și n-a controlat suficient, opinând că cei de la urbanism nu și-au făcut datoria și că va purta o discuție cu dumnealor, fiindcă este normal ca "fiecare să răspundă când greșește."

Supus la vot, proiectul de hotărâre pentru concesionarea de teren intravilan a fost respins, obținând numai două voturi "pentru" (M. Urziceanu și E. Cecea). S-a aprobat cu 15 voturi "pentru" propunerea de a face cerere pentru închiriere, cei doi nominalizați fiind împotrivi.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă concesionarea de teren intravilan în str. Victoriei 105, se menționează că aceeași persoană a solicitat concesionarea suprafeței de 5,29 mp, aflată în fața Punctului farmaceutic care funcționează în imobilul de la adresa menționată. Luând act de solicitare, executivul a propus aprobarea concesionării, dar urmare celor discutate anterior, și acest proiect a fost respins cu 15 voturi "împotriva", aprobându-se propunerea de a se face cerere

pentru închiriere.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă încheierea unui contract de suprafață pentru terenul aflat în str. Victoriei 47, se precizează că prin adresa 29647/12.11.2012, SC Centrul de Cercetare pentru Materiale Macromoleculare și Membrane SA București, solicită încheierea unui contract de suprafață pentru terenul aferent clădirii din str. Victoriei 47, cumpărat de societate. Având în vedere această solicitare, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL prin care să se aprobe încheierea contractului de suprafață pentru suprafața de 1434 mp, teren situat la adresa menționată, conform planului de situație anexat.

D-l primar Costel Pistrițu a furnizat unele informații cu privire la suprafață care se face prin înțelegere între persoane sau între instituții, societăți, precizând că, în opinia sa, ceea ce se solicită i se pare absurd. Dreptul de suprafață nu este foarte bine reglementat și nici legislația în acest domeniu nu este precisă.

Supus la vot, proiectul executivului a fost respins, neîntruind sufragiile niciunui dintre "parlamentarii" locali.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă închirierea de teren intravilan din str. Victoriei 82B, se stipulează că prin adresa 26671/22.10.2012 SC PUKAMA SRL face cunoscut că a cumpărat de la Gabroveanu Cătălin Ionuț chioșcul metalic amplasat pe terenul care aparține domeniului public al localității, în suprafață de 18 mp, situat în str. Victoriei 82B; folosirea suprafeței fiind atribuită până la data de 31.03.2014 d-lui Gabroveanu Cătălin Ionuț. Luând act de cele menționate anterior, executivul a propus:

1. Aprobarea rezilierii contractului de închiriere 9/18.03.2008 pentru suprafața de teren de 18 mp, de la adresa menționată;

2. Aprobarea închirierii suprafeței de 18 mp, de către SC PUKAMA SRL Băilești, deoarece chioșcul metalic se află în continuare pe acest amplasament.

D-l I Crețan a pus accent pe faptul că se solicită închirierea de teren, iar acel chioșc se închiriază cuiva și a propus ca închirierea să se facă numai pe 1 an. Edilul-șef a menționat că este incorect, pentru că "nu te poți apuca de ceva, dacă n-ai un document. Trebuie să intrăm în legalitate." Propunerea de închiriere pe 3 ani, cum s-a solicitat și apărea în expunerea de motive, a fost respinsă de toți aleșii urbei, fiind aprobată în unanimitate propunerea ca închirierea să aibă durata de 1 an.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă preluarea fără plată a unei aeronave din proprietatea privată a statului, se menționează că autoritatea locală are posibilitatea preluării în administrare, prin

transfer, a unei aeronave proprietate privată a statului, din administrarea Ministerului Apărării Naționale (MApN). Aeronava va fi amplasată pe teritoriul administrativ al municipiului pentru ambiantare, iar CL va asigura transportul ei de la locul de depozitare până la locul de amplasare și va lua măsuri necesare de ambiantare suplimentară a zonei de amplasare, de asigurare a securității, integrității și întreținerii acesteia în condiții optime. Luând în considerare cele specificate în expunerea de motive, executivul a propus:

1. Aprobarea preluării în administrare, prin transfer, a unei aeronave proprietate privată a Statului Român, din administrarea MApN;

2. Asigurarea de către CL a transportului aeronavei de la locul de depozitare la locul de amplasare;

3. Dispunerea de către CL a măsurilor de ambiantare suplimentară a zonei de amplasare, de asigurare a securității, integrității și întreținerii aeronavei în condiții optime.

Proiectul de hotărâre a obținut sufragiile tuturor aleșilor urbei.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă Planul de ocupare a funcțiilor publice la Poliția Locală pe anul 2013, se precizează că la sfârșitul fiecărui an ordonatorii de credite au obligația să înainteze Agenției Naționale a Funcționarilor Publici (ANFP) planul de ocupare a funcțiilor publice spre a fi avizat pentru anul următor. În speță este vorba de funcțiile publice care vor fi înființate (3 – referent clasa a III-a, grad profesional principal), funcții publice supuse reorganizării (3 – referent clasa a III-a, grad profesional asistent), funcții publice rezervate promovării (3 – referent clasa a III-a, grad profesional principal), dar și de totalul de funcții publice pe categorii. Luând act de faptul că s-au respectat prevederile legale și că nu există obiecții de la ANFP, executivul a propus aprobarea Planului de ocupare a funcțiilor publice al Poliției Locale, pentru anul 2013, conform anexei 2b.

D-l D Manciu, după ce a întrebat dacă sunt funcționari publici și a primit răspuns afirmativ, s-a interesat dacă au depus declarațiile de avere, pentru că pe site-urile Poliției Locale nu apare nimic, precum și dacă folosesc pistoalele. D-l A Dumitrașcu a întrebat dacă sistemul de supraveghere video a ajutat lucrătorii instituției, d-l V Iureș, șeful Poliției Locale, informând că i-a ajutat foarte mult, în aceeași măsură și pe cetățeni. Întrebat dacă funcționează, acesta a răspuns afirmativ, adăugând că a fost o perioadă de câteva zile când n-au funcționat foarte bine.

Aceste discuții și cele pe care le vom consemna în continuare s-au purtat în urma unui raport prezentat de șeful instituției, la solicitarea în comisie a d-lui I Crețan. D-l Irinel Mușuroi s-a interesat dacă în calitatea sa de conducător, șeful Poliției

Nașterea Domnului – sărbătoarea bucuriei

A fi sau a nu fi persoană este ... o întâmplare. A păstra în suflet credința este o obligație creștinească și strămoșească în același timp. Sărbătorile de iarnă au însemnat dintotdeauna pentru creștini punctul luminos al calendarului, un vârf spiritual ce se cerea atins prin jertfă, un timp sacru.

Sărbătorile au sens. Opresc timpul în loc. Această tradiție va scurtcircuita doi poli: un trecut absolut care pentru unii oameni nu înseamnă nimic și un prezent nesigur. Poți să divaghezi în prezent, poți să delirezi scrutând viitorul, dar trecutul, cu cât este mai îndepărtat, cu atât este mai precis, mai sigur.

Ne simțim foarte bine în această perioadă a sărbătorilor. Nu suntem singurii care consumăm un consistent sentiment de regăsire și solidaritate cu începutul erei creștine, al mântuirii noastre. Ce am învățat în școală în perioada comunistă, despre evoluționism, despre faptul că Moș Crăciun este Moș Gerilă ni se pare acum o picătură dintr-un ocean de indiferență și negare a evidenței. Însă ce descoperim noi în ființa noastră, cu ajutorul divin, este de toată uimirea. După câteva cincinale de orbire sufletească metodic controlată în care parcă am uitat că este Cineva mai puternic decât omul, înțelegem mai bine învățătura Bisericii care spune că omul este, templul Duhului Sfânt, că unul îl credeau urmaș al maimuței. Secolele care trec peste evenimente sau lucruri le patinează și ne obligă să ne întrebăm de valoarea lor morală, constructivă.

Tradițiile actualizate ne propun o întâlnire plină de farmec și culoare, cu lumea de ieri dar și cu cea de azi, divizată mereu în oameni de bună sau de rea-credință, dar trăind cu speranța că binele va birui. Dincolo de ocazia de a te împărtăși din atmosfera și confortul sărbătorilor în mediul rural – acolo unde ele se trăiesc mai intens, obligația din suflet o resimți deseori ca pe ceva nedeslușit, vag conturat, ca pe un fel de dor, dor cu miros de copilărie.

Locale a făcut controale asupra activității oamenilor din subordine și, primind răspuns afirmativ, a întrebat dacă s-au luat măsuri pentru eventualele nereguli constatate. Referindu-se la un caz de indisciplină (pe care nu-l comentăm aici), d-l V. Iureș a precizat că pentru greșeli a luat note explicative de la cei vinovați. D-l Irinel Mușuroi a pedalat pe faptul că măsurile trebuie luate în funcție de gravitatea faptei, intervenție în urma căreia d-l Iureș a informat că potrivit legii poate aplica drept sancțiune numai muștrarea scrisă. Edilul-șef a pus accent pe faptul că abaterea respectivă trebuia să se dezbată în cadrul comisiei de disciplină, care este obligatoriu să existe în toate instituțiile cu funcționari publici, și a precizat că este hotărât să meargă "până la capăt" pentru a se lua măsurile corespunzătoare, apreciind că "șeful poliției îi

Sărbătorile de iarnă reprezintă o provocare. O provocare a regulilor timpului pe care îl vom forța să-și oprească trecerea și să ne readucă în suflet copilăria. Dacă acest sentiment se pierde, sufletul moare puțin și se îndepărtează încet dar sigur de veșnicie. „Eu cred că

veșnicia s-a născut la sat – spunea Lucian Blaga. „Aici orice gând e mai încet/ Și inima-ți zvâcnește mai rar/ Ca și cum nu ți-ar bate în piept./ Ci adânc în pământ undeva./ Aici se vindecă setea de mântuire/ Și dacă ți-ai săngerat picioarele/ Te așezi pe un podmol de lut.“

Sărbătorile de iarnă reprezintă o promisiune. Promisiunea de a ne (re)întâlni cu lucruri uneori îndepărtate, dar atât de aproape de ceea ce am fost, cu tradiții arhaice și obiceiuri din alte vremuri, cu mirosul de cozonac pe care doar mâinile bunicii îl știau pregătiți, cu emoția cadourilor și eliberarea sufletească primită odată cu Întruparea Fiului lui Dumnezeu. Ele sunt o anticipare a bucuriei sufletești, a încântării ochiului în fața purității, a tihnei binemeritate în fața unei ulcele de vin autentic, a privilegiului de a lăsa în inimă nemărginirea dragostei divine, care ne unește pe toți deopotrivă prin noblețea colindelor care deapănă povestea mântuirii mai departe.

Sărbătorile de iarnă reprezintă însă, mai presus de orice, o obligație. A noastră, a celor de acum, de a primi, de a întruparea povestea sfântă a Nașterii Domnului și de a sădi credința într-o lume nouă în sufletele copiilor noștri.

Fumul care se suie din horn în cer caligrafiază scrisori și adresează neînțelese întrebări și dorințe neantului. Guma unei pale de vânt șterge scrisoarea pe care creionul bont al hornului o începe iarăși a scrie. Și cu el odată reîn-

de pe ordinea de zi a acestei ședințe a fost amânat în unanimitate tocmai în urma discuțiilor complementare, care n-aveau legătură directă cu aprobarea Planului de ocupare a funcțiilor publice la Poliția Locală pe anul 2013. Este o opinie personală, bazată însă și pe prevederile Legii 215/2001.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă acordarea unor sume de bani veteranilor de război, se stipulează că, având în vedere că se apropie ziua de 1 Decembrie cu care ocazie se organizează festivități în semn de respect și de cinstire a memoriei celor care au avut și au încă un rol important pentru comunitatea băileșteană, executivul a propus cheltuirea sumei de 300 de lei pentru fiecare veteran de război cu ocazia Zilei Naționale a României, fără să se depășească suma de 6000 de lei.

cep și speranțele noastre în împlinirea unor dorințe demult cuibărite în sufletele noastre. Când aruncăm surcele în sobă parcă ne rugăm prin epistola fumului: „Doamne, fii iar bun și în noaptea de Crăciun!“ sau poate că hornurile din sat extrag din călimara sobei cu jar și cenușă visele, dorințele noastre, cele mai arzătoare speranțe pe care le degajă amorițele noastre sate.

În zilele noastre se face tot mai mult referire la sfârșitul lumii, lucru așteptat a fi pe 21 decembrie 2012 după previziunile mayașe. Dacă ne uităm la tot ceea ce se întâmplă în jurul nostru, în lumea noastră (războaie, cataclisme naturale de tot felul: tsunami, cutremure, inundații, poluare), aproape că ne ducem gândul la semnele apocaliptice ale sfârșitului. Ucenicii Domnului au întrebat care vor fi semnele sfârșitului: „Învățătorule, când oare vor fi toate acestea? Și care este semnul când vor fi acestea? (Ev. Luca, XXI,7) și Mântuitorul le-a zis, „Când veți auzi de războaie și de răzmerițe, să nu vă spăimântați căci acestea trebuie să fie întâi, dar sfârșitul nu va fi curând. Le-a zis: se va ridica neam peste neam și împărăție peste împărăție, și vor fi cutremure mari și pe alocuri foamete și ciumă și spaimă și semne mari din cer vor fi.“ (Ev. Luca, XXI,9-11), „Și vor fi semne în soare, în lună și în stele, iar pe pământ spaimă între neamuri și nedumerire din pricina vuietului mării și al valurilor, iar oamenii vor muri de frică și de așteptarea

celor ce au să vină peste lume, căci puterile cerurilor se vor clătina“. (Ev. Luca, XXI, 35-36)

Este adevărat că aceste semne au fost și înainte, dar nu poate nimeni contesta că n-ar fi și în zilele noastre. Un alt semn al sfârșitului este legat de propovăduirea Evangheliei la toate popoarele. Acest lucru se întâmplă astăzi, mai ales, prin intermediul internetului, mai mult ca oricând. Dar totuși mai sunt popoare care încă nu au auzit cuvântul lui Dumnezeu.

Că trăim vremuri apocaliptice, este clar, mai ales dacă luăm în considerare distrugerile de tot felul pe care le constatăm în jurul nostru. Este important să realizăm că în timpul ce ne-a mai rămas până când Iisus Se prezintă ca Judecător, El însă ni Se oferă ca Răscumpărător, ca Mântuitor.

Acesta este contextul în care Nașterea Domnului își are rolul ei semnificativ și salutar pentru lumea în care trăim, o lume uitucă, în nevoie urgentă de trezire la realitate.

Nașterea Domnului este un eveniment anti-apocaliptic, prin aceea că în loc de război ea aduce pace, în locul războiului interior din conștiința omului ea aduce liniștire, în locul cataclismelor din afară ea aduce stabilitatea lăuntrică ce vine din credința fermă în Dumnezeu și în rânduiala Lui cu ordinea creată, în locul fricii aduce mângâierea și bucuria ce vin din convingerea că ești iubit de Dumnezeu.

Astfel, Nașterea Domnului, prin faptul că o celebrăm, mai ales, ne reînnoiește, ne conștientizează de darurile lui Dumnezeu revărsate din belșug peste noi și prin aceasta ni le face eficiente, dar devine și laborator în care aceste schimbări radicale se produc.

Lumea are sau va avea apocalipsa ei, iar oamenii au și ei apo-

calipsa lor. Păcatul este apocaliptic pentru că duce la distrugere. Cu toții păcățuim și suportăm chiar în viața de aici consecințele nefaste ale păcatului. Dar ni s-a dat un Mântuitor. El S-a născut pentru a lua asupra Sa păcatele noastre, răscumpărându-ne și învățându-ne cum să trăim potrivit propriei noastre naturi, celei necorupte. Nașterea Domnului ne deschide perspectiva vieții veșnice, pentru că prin credința în Iisus Hristos și trăirea întru El, păcatul nostru se transferă de pe umerii noștri pe ai Lui, și moartea, ultima consecință a păcatului, își pierde puterea, sensul sau „boldul“, cum frumos spune Sfântul Apostol Pavel.

Că Nașterea Domnului este un eveniment anti-apocaliptic se vede cu claritate și din motivul esențial care stă la baza venirii Mântuitorului în lume, care este iubirea, iubire care în sine este fundamental anti-apocaliptică: „Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât pe fiul Său cel Unul Născut L-a dat ca oricine crede în El să nu moară, ci să aibă viața veșnică“. (Ev. Ioan, III-16) Acesta este și sensul primar al Nașterii Domnului, acela de a face cunoscută încredințarea omului că nu este singur și abandonat, pe o cale a disperării fără întoarcere, ci că, eliberat fiind din captivitatea distrugătoare a fricii prin venirea Fiului lui Dumnezeu, el poate trăi cu adevărat liber, crescând în comuniunea cu Părintele ceresc.

Sărbătoarea Nașterii Domnului trebuie să fie una a bucuriei, a reinnoirii, a comuniunii cu semenii, a împărtășirii și celorlalți din darurile pe care le avem, dar mai ales o sărbătoare a optimismului reflectând mereu la cuvintele Fericitului Ieronim: „Vă este bine – binecuvântați pe Dumnezeu și binele va rămâne la voi; vă este rău – binecuvântați pe Dumnezeu și răul va pleca de la voi!“

Preot Ciprian CATANĂ
Prof. Oana CATANĂ –
Liceul Tehnologic „Ștefan Anghel“

menționează că, potrivit legislației în vigoare, după expirarea mandatului președintelui de ședință, este necesar să se aleagă un alt președinte cu un mandat de 3 luni, care să conducă ședințele CL și să semneze hotărârile. D-l Cr. Țibreanu a propus în această calitate pe d-l C. Pascu, propunere aprobată în unanimitate.

Lucrările ședinței s-au desfășurat în limitele normalității cu intervenții pertinente și la obiect, fără jigniri sau apostrofări, cu unele aluzii deosebit de inteligente și de subtile, dar și cu o surpriză în premieră absolută au fost respinse nu mai puțin de 3 proiecte de hotărâre și două au fost amânate. Acest aspect poate fi considerat și ca o expresie a democrației, însă în același timp se poate pune și fireasca întrebare: E de bine această această "premieră"?

Gh. GHEORGHISAN

Capitolul al II-lea, **Greșeală și corectitudine**, începe prin afirmația autorului cărții **Capcanele Limbii române**, Alexandru Graur, că înainte de orice, este important să se stabilească ce înseamnă greșeală și cum poate fi identificată. Un punct de vedere pe care mărturisește că l-a întâlnit la persoane mai în vârstă este că "e bine așa cum s-a vorbit în trecut" și că tot ce s-a schimbat între timp constituie "o stricare a limbii". Autorul consideră că această atitudine este nedialectică, pentru că totul pe lume se schimbă, concluzionând că, deși nu s-ar găsi mijloace de a perfecționa modul de vorbire în sine, oamenii sunt obligați să introducă modificări în limbă, măcar pentru a denumi ceea ce apare nou și în mod evident, cu sau fără voie, se elimină unele elemente ale limbii din trecut. Rezultă că nu orice inovație este o greșeală, dimpotrivă, cele mai multe reprezintă un progres. Se precizează că nu contează atât de mult cel care inventează un nou fel de exprimare, ci cei care îl ascultă, pentru că, dacă inovația li se pare interesantă, o preiau, uneori chiar în mod inconștient, iar, dacă nu, o nesocotesc și aceasta dispare. Inovațiile care se mențin și, deci, se dovedesc binevenite, aparțin marii mase de vorbitori (care se poate înșela uneori), dar, în orice caz, suveran în limbă este uzul.

Lingvistul consideră greșeală orice abatere de la normele limbii, de la sistemul ei de funcționare și de aceea atunci când cineva transformă adjectivul *complet* în *complect*, pornind de la adjective neînrudite, însă în parte asemănătoare, precum *direct*, *perfect* etc, comite o greșeală. Totuși, dacă forma nouă se generalizează, adică este adoptată de marea masă a vorbitorilor, ea devine "corectă" căci "bine e așa cum vorbește lumea", specialistului în lingvistică revenindu-i misiunea de a explica pe ce cale s-a produs schimbarea.

Alexandru Graur relatează că în urmă cu vreo 50 de ani (adică prin anii 1920), când a auzit prima oară pe cineva zicând *spaghete*, ci nu *spagheti*, cum era normal conform originalului italian, și-a dat seama că era un om incult, apoi precizează că în prezent, forma cu *e* este singura admisă în dicționare. În altă ordine de idei, menționează că are impresia că a rămas singurul care mai folosește

Să ne ferim de... "capcane" (III)

pronunțarea *vițiu*, *vițios*, conform orinalului latin, restul vorbitorilor adoptând variantele *viciu*, *vicios*, din cauză că în franțuzește se scrie cu *c*: *vice*, *viceus*, dar se pronunță cu *s* și întrebă, considerăm noi retoric, "de ce nu spunem atunci și *armisticiu*, *solsticiu*, *spaciu* etc?"

O greșeală, considerată de marele lingvist grosolană, care s-a generalizat și pe care crede că n-a semnalat-o nimeni până atunci este *repriza I*, folosită în întrecerile sportive. Dacă se examinează cuvântul *repriză*, este limpede pentru oricine că sensul lui original este *reluare*, așa încât se pot denumi numai părțile care urmează după prima pauză ("în fapt, partea a II-a ar trebui să se numească *repriza I*") Cu toate acestea, chiar și dicționarele franceze înregistrează cuvântul cu sensul "fiecare din părțile unui meci" în ciuda faptului că niciun francez nu poate ignora că *reprise* înseamnă "reluare". Mai mult (zice autorul), se spune curent în franțuzește *a deaux reprises*, pentru "de două ori", ca și cum și prima dată ar fi o reluare și conchide că n-ar avea niciun rost să pledeze pentru combaterea noului înțeles care, prin generalizare, a devenit normă.

Aproximativ aceeași este situația expresiei *tren de persoane* sau, mai obișnuit *personal*. Se știe că la început trenurile erau diferențiate corect în trenuri de persoane și trenuri de marfă. Când au apărut trenuri accelerate, rapide, exprese, s-a ajuns ca acestea să fie diferențiate de cele încete, care au rămas cu numele de *personale*, ca și cum cele mai repezi n-ar fi tot pentru persoane. Dar expresia original greșită este bine instalată în limbă și, nu numai în românește, autorul exemplificând cu termenul din germană *Personenzug*.

În paragraful al XIV-lea al acestui capitol, eminentul lingvist consideră că situația pare simplă și că s-ar putea trage concluzia că oamenii trebuie să fie lăsați să vorbească așa cum vor. Însă se impune ca și în acest caz lucrurile să fie privite dialectic, pentru că, înainte de toate, în momentul când se produce o abatere de la normele anterioare, nu este deloc sigur că ea se va generaliza. În acest sens, autorul menționează că a avut ocazia să se convingă că multe dintre greșelile curente la un moment dat sunt până la urmă eliminate și relatează un fapt concret. În anul 1929, a prezentat la Societatea de Lingvistică din Paris o comunicare asupra cuvintelor recente din limba română și a arătat că multe dintre ele erau pronunțate greșit de o mare parte a vorbitorilor. Pe baza listelor pu-

blicate atunci, a făcut în anii din urmă (în jurul anilor '65-'70) câteva sondaje și a constatat că cele mai multe dintre greșelile semnalate dispăruseră sau, chiar dacă se mai foloseau, nu mai erau curente și că ca exemplu *transport* în loc de *transport* întrebându-se: "Cine mai zice azi așa?". Apoi revine la un cuvânt despre care vorbise la începutul capitolului și menționează că prin 1930, constatând că foarte mulți în jurul Domniei Sale ziceau *complect* și-a spus în sine sa că procesul s-a încheiat, că nu va mai surveni nicio intervenție și a început să zică la fel ca ceilalți *complect*. Imediat a fost interlat de unii: "cum și dumneata spui *complect*?", situație care l-a determinat să aibă certitudinea că forma greșită n-a câștigat teren, iar acum se poate spune că "a ieșit învinsă din luptă".

Autorul citează apoi două cazuri unde intervenția sa a avut efect pe plan general. Când la unele magazine s-a introdus *autoservirea*, pe unele firme s-a scris *autodeservire*. Cu acel prilej, a scris un articol în care a arătat că *deservire* înseamnă "servire cu zel" și că nu este cazul să se marcheze că oamenii "se ostenesc să fie atenți cu ei înșiși" și a constatat cu bucurie că după puțin timp firmele au fost înlocuite, suprimându-se prefixul *de-*.

Tot cam în aceeași vreme, au apărut firme cu *atelier lucrativ*, motiv pentru care a găsit de cuvânt să semnaleze că *lucrativ* nu înseamnă "unde se lucrează", ci "care aduce mari câștiguri bănești" (în latină *lucrum* avea sensul de "câștig" și numai printr-o evoluție complicată s-a ajuns în românește la sensul de "muncă" iar derivatul *lucrativ* nu s-a format la noi) Din păcate, constatând cu regret autorul, pe alocuri mai apar firme cu *atelier lucrativ* și trage concluzia că nu-și poate explica de ce este nevoie să se marcheze că în atelier se lucrează, din moment ce nu există ateliere destinate șederii degeaba.

În fine, vom preciza că în paragraful al XVIII-lea, inegalabilul lingvist mai adaugă un argument care i se pare că "în vremea noastră" nu este lipsit de importanță. Vocabularul, precizează autorul, este pe cale de a deveni internațional, întrucât toate noțiunile noi capătă același nume în mai toate limbile, și exemplifică termenii: *automobil*, *antibiotic*, *impermeabil*, în timp ce cuvintele folosite altădată care, evident, diferă de la o limbă la alta, se învechesc și se uită, având în vedere că noțiunile pe care le denumeau nu mai există, cum este cazul cuvintelor: *teleagă*, *vraci*,

Începutul lunii decembrie a fost unul foarte frigos și a adus temperaturi foarte scăzute, câteva ploi care foarte repede s-au transformat în zăpadă. Amintindu-ne de perioada din anul trecut, în care a venit prima ninsoare serioasă și comparând-o cu cea din anul acesta autoritățile locale din Băilești au fost pregătite și au luat măsuri imediate.

Vedem cu toții cum majoritatea edililor la nivel de țară se declară pregătiți să facă față primei ninsori și implicit iernii care vine, iarnă care se anunță mult mai grea decât precedenta, conform buletinelor meteo.

În discuțiile purtate cu privire la pregătirile de iarnă făcute de Primăria Băilești, dl. primar Costel Pistrițu, ne-a declarat: *Suntem foarte interesați să finalizăm rapid pregătirile de iarnă, în sensul achiziționării materialelor antiderapante, a combustibilului și, nu în ultimul rând, a pregătirii utilajelor de dezăpezire. Am reușit să construim un depozit pentru materialele antiderapante (nisip, sare), iar la acest moment s-a finalizat pregătirea utilajelor pentru sezonul*

Tremurăm la propriu

rece. În afara celor cinci utilaje (două pluguri autoportate, buldo-excavator cu lama față, un tractor Foton cu lamă față și un răspânditor de materiale antiderapante – sărărită) anul acesta am reușit să mai achiziționăm o lamă de dezăpezire pentru o autospecială Renault, pe care o folosim și la salubritatea orașului. Uitându-mă în urmă cu patru ani, când nu aveam decât două pluguri de fier în V, trase de două tractoare, azi suntem în situația de a avea utilaje cu care să putem face față unei ierni grele.

La întâlnirea Consiliului Local din luna octombrie, executivul, prin d-l Primar a avut un proiect de hotărâre, cu privire la constituirea Comisiei de apărare împotriva dezastrelor, inundațiilor și înghețurilor, precum și a fenomenelor meteorologice periculoase. Această Comisie, în strânsă legătură cu Comandamentul de iarnă, are ca sarcină monitorizarea tuturor fenomenelor meteorologice periculoase și luarea măsurilor care se impun. Aceste măsuri dau mai multă siguranță băileștenilor și vor contribui la evitarea drumurilor înzăpezite, nămeți uriași de zăpadă, un adevărat calvar.

Cu speranța ca prognozele meteo să nu fie 100% exacte și iarna aceasta să nu fie foarte aspră, dar și cu buna pregătire a autorităților locale să ieșim cu bine din iarnă.

Auraș-Tedi POPA

zăbun. Dar și pentru noțiunile care se păstrează se introduc de multe ori nume noi, mai pe gustul vorbitorilor de azi și folosite în mai multe țări, așa încât *basma*, *cârciumă*, *han* au fost înlocuite cu *fișiu*, *bodegă*, *hotel*. Alexandru Graur consideră că fenomenul este îmbucurător, fiind preferabil să te poți înțelege în vorbă peste tot unde te duci și să nu fii paralizat din cauza necunoașterii limbii. Menționând că accidentele pe care le suferă cuvintele din pricină că vorbitorii le înțeleg greșit diferă de la o limbă la alta, autorul, acest adevărat titan al

lingvisticii românești (și nu numai) ajunge la concluzia că **dacă n-ar exista norme și control și dacă toate schimbările ar fi lăsate să se introducă, s-ar ajunge repede ca și termenii internaționali, adoptați în zilele noastre, să difere mai mult de la o țară la alta, decât nu chiar de la o regiune la alta a aceleiași țări, și astfel s-ar pierde avantajul obținut prin adoptarea neologismelor.**

Cât de adevărată și de înțeleaptă apreciere!

Gh. GHEORGHIȘAN
(Va urma)

REDAȚIA:

Redactor șef - Valentin TURCU
Secretar de Redacție - Gheorghe GHEORGHIȘAN
Redactor: Marcel BOTA și Iulian POPA
Foto și tehnoredactare: Alecu FIRȚULESCU

D.T.P., Prepress și Tipar:
S.C. ALMA CONS - Craiova
Tel./ Fax: (0251) 587.300 ■ 586.301 ■ 589.472

